

Засади формування інноваційно-сприятливого клімату в Україні та світі

Владислав Анатолійович Скрипниченко

Доцент кафедри інноваційної діяльності в АПК
НУБіП України

ПЛАН

1. Мета, види та моделі інноваційної політики
2. Принципи формування державної інноваційної політики
3. Нормативна база інноваційного розвитку економіки України
4. Організаційні форми впровадження інновацій
5. Пріоритетні напрямки розвитку науки, технологій і техніки в Україні

Інноваційна політика держави - це вплив держави на інноваційну діяльність за допомогою прямих та опосередкованих важелів правового та економічного регулювання задля розвитку науки і техніки та інноваційних процесів.

**Мета
державної
інноваційної
політики**

Створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції

ТИПИ ДЕРЖАВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Політика технологічного поштовху

Головні цілі та пріоритетні напрями науково-технологічного та інноваційного розвитку задає держава, на основі чого визначаються шляхи стимулювання інноваційної діяльності, які мають здійснюватись через удосконалення управління в науково-технологічній та інноваційній сферах.

Передбачає *розроблення різних державних програм, великі капіталовкладення у масштабні інноваційні проекти*, використання інших прямих форм державної участі в регулюванні інноваційних процесів.

Обмеженість – в тому, що держава підтримує лише довгострокові інноваційні проекти, які потребують значних фінансових вкладень, а отже, можуть реалізовуватися лише потужними підприємствами.

Однак часто виникає необхідність у швидкому розробленні та впровадженні нової техніки і технологій у зв'язку із змінами у ринковій кон'юктурі, на що держава не в змозі швидко й адекватно реагувати, а дрібні і середні фірми не здатні цього зробити через відсутність достатніх коштів і низький науково-технічний потенціал. Більшість із них впроваджує, як правило, поліпшувальні інновації, інновації «навздогін», що не забезпечує достатніх темпів економічного розвитку. Тому така інноваційна політика може дати позитивні результати за умов, коли малий бізнес включається в інноваційні процеси через входження у „технологічні ланцюжки” великих фірм (як це мало місце, зокрема, в Японії та Південній Кореї)

Політика ринкової орієнтації

Передбачає провідну роль ринкового механізму в розподілі ресурсів та визначенні напрямів розвитку науки і техніки, а також обмеження ролі держави в стимулюванні фундаментальних досліджень.

Спрямована на створення сприятливого економічного клімату та розвитку інформаційного середовища для здійснення нововведень у фірмах, скорочення прямої участі держави в НДДКР та дослідженнях ринків, а також прямих форм регулювання, які перешкоджають стимулюванню ринкової ініціативи та ефективній перебудові ринку.

Обмеженість – в її націленості на короткострокові й недорогі інноваційні проекти, що реалізуються окремими фірмами. Дослідженням, від яких залежить місце держави у світовому співтоваристві та її національна безпека, приділяється недостатня увага

Політика соціальної орієнтації

Полягає у соціальному регулюванні наслідків НТП: процеси прийняття рішень відбуваються із залученням широкої громадськості; рішення приймають за умов досягнення соціально-політичного консенсусу.

Цей тип інноваційної політики має бути поєднаний з іншими типами у співвідношенні, яке б не перешкоджало повноцінному економічному розвитку держави

Політика зміни економічної структури господарського механізму

Передбачає істотний вплив передових технологій на вирішення соціально-економічних проблем, на зміну галузевої структури, взаємодію суб'єктів господарювання, рівень життя тощо. Це потребує нових форм організації й механізмів управління розвитком науки і техніки, а також їх взаємодії

Основні напрями довгострокової інноваційної політики

1 Визначення державних пріоритетів інноваційного розвитку

2 Пряме державне фінансування інноваційних інвестицій для реалізації програм структурної перебудови економіки

3 Підтримка утворення та розвитку нових конкурентоспроможних наукомістких галузей та виробництв, які можуть здійснити технологічний прорив і скласти основу матеріально-технічної бази довгострокового економічного зростання країни

4 Формування єдиного технологічного простору

5 Застосування сприятливої кредитної, податкової і митної політики у сфері інноваційної діяльності, яка б створювала відповідні мотиваційні преференції у підприємницькому середовищі

6 Створення умов для збереження, розвитку та ефективного використання вітчизняного науково-технічного та інноваційного потенціалу

7 Підтримання високого суспільного статусу вчених, конструкторів, інженерів, тобто усіх суб'єктів інноваційного процесу

8 Формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності, тобто забезпечення охорони прав інтелектуальної власності з метою гарантування невід'ємного права суб'єкта інноваційної діяльності мати комерційний зиск від виробничої реалізації свого права на об'єкт інтелектуальної власності

9 Пряме державне фінансування розвитку сучасної інноваційної інфраструктури; активна підтримка процесів розвитку транспортних та комунікаційних мереж, особливо інформаційних з можливостями широкого користування світовими інформаційними мережами, з приєднанням до існуючої європейської та світової інфраструктури бізнесу для розширення доступу суб'єктів інноваційної діяльності до загальносвітового банку знань

10 Регулювання інноваційної діяльності в регіонах: раціональне розміщення інноваційного потенціалу, вирівнювання соціально-економічних диспропорцій розвитку регіонів

11 Сприяння міжнародній науково-технічній кооперації, зокрема через участь у спільних науково-технічних та дослідницьких проектах, які надають доступ до високих сучасних технологій, заохочення іноземних інвесторів до створення спільних підприємств, що виготовляють наукомістку продукцію, сприяння трансферу технологій, зокрема з найперспективніших інноваційних напрямів, впровадження міжнародних стандартів для вітчизняних виробництв, стимулювання експортно-імпорتنних операцій в торгівлі інноваційними товарами, послугами тощо

ОБ'ЄКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

- ◇ інноваційні програми та проекти;
 - ◇ нові знання та інтелектуальні продукти;
 - ◇ виробниче обладнання та процеси;
 - ◇ інфраструктура виробництва і підприємництва;
 - ◇ організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і соціальної сфери;
 - ◇ сировинні ресурси, засоби їх видобування і переробки;
 - ◇ товарна продукція;
 - ◇ механізми формування споживчого ринку і збуту товарної продукції.
- Найчастіше об'єкти інноваційної діяльності мають форму **інноваційного проекту** - це комплекс документів, що визначає процедуру і комплекс усіх необхідних заходів (у тому числі інвестиційних) щодо створення і реалізації інноваційного продукту або інноваційної продукції.

СУБ'ЄКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Державні органи управління інноваційною діяльністю

- Верховна Рада України та АР Крим
- Кабінет Міністрів України
- Центральний орган виконавчої влади
- Центральний орган виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності
- Державні органи місцевого самоврядування

Інноваційні підприємства

- Інноваційні центри
- Технопарки
- Технополіси
- Інноваційні бізнес-інкубатори

Фінансово-кредитні інноваційні установи

- Державна інноваційна фінансово-кредитна установа
- Венчурні компанії
- Інноваційні банки
- Інноваційні фонди

МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СВІТОВИХ СИСТЕМ

АМЕРИКАНСЬКА
МОДЕЛЬ

Головна ідея -
втілення інновацій
в конкретні
висококласні
унікальні товари і
послуги

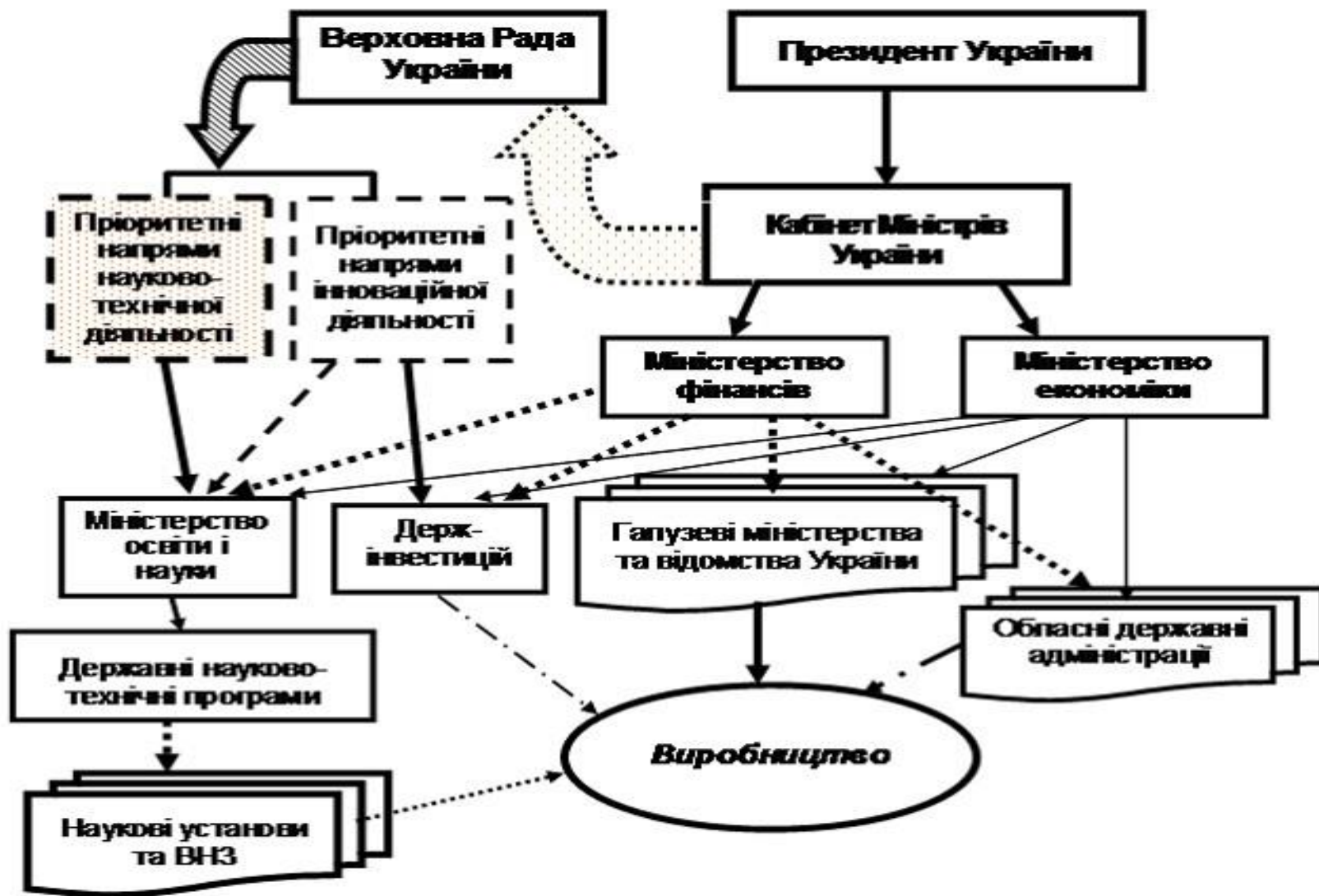
ЄВРОПЕЙСЬКА
МОДЕЛЬ

Головна ідея -
досягнення
високих рівнів
якості життя,
розвитку науки,
розкриття творчого
потенціалу,
інноваційної
активності

АЗІАТСЬКА
МОДЕЛЬ

Головна ідея -
селекція
технологій для
отримання
максимального
комерційного
результату на
ринку

Існуюча система державного управління сферою науки і технологій

Державне управління інноваційною діяльністю в Україні здійснюють:

- Рада з питань науки і науково-технічної політики при Президентові України;
- Комісія Кабінету Міністрів з питань науково-технологічного розвитку;
- Міжвідомча комісія з питань науково-технологічної безпеки при Раді національної безпеки і оборони України;
- Комісія з організації та діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів;
- Міжвідомча рада з координації фундаментальних досліджень при президії Академії наук України;
- Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України;
- Міністерство економічного розвитку і торгівлі України;
- Державне підприємство “Український інститут промислової власності” Міністерства освіти і науки України;
- ТОВ “Український центр інновацій і технологій”;
- Інститут інтелектуальної власності і права;
- Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг;
- Українська асоціація інвестиційного бізнесу;
- Інститут з питань управління якістю, міжнародних відносин та стратегічних досліджень;
- Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики;
- Українська асоціація якості;

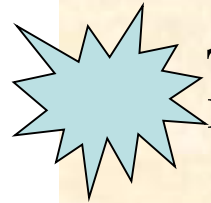
Форми та методи державного стимулювання інноваційної діяльності

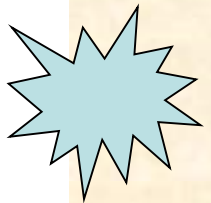
Три концептуальних положення, що лежать в основі використання науково-технічних досягнень для економічного розвитку

Науково-технічний прогрес - шлях до добробуту. У 90-х роках ХХ століття в розвинених країнах світу не менше двох третин приросту ВВП визначалося впровадженням нововведень

Для стабільного зростання ефективності економіки необхідна наявність сучасної матеріально-технічної бази

Державна підтримка та регулювання сфери інноваційної діяльності

За темпами технологічного та економічного розвитку світове співтовариство поділяють на такі групи:

1. Технологічне ядро: США, Японія, Німеччина, Велика Британія, Франція.
- 2 Країни першого технологічного кола: Італія, Канада, Швеція, Голландія, Австрія, Південна Корея.
3. Країни другого технологічного кола: найрозвинутіші країни з погляду інноваційної складової (Китай, Ізраїль, Сінгапур та ін.).
4. Постсоціалістичні країни Східної Європи (Польща, Чехія, Словаччина, Угорщина, Румунія, Болгарія, Литва, Латвія та ін.).
5. Країни СНД (Україна, Росія, Білорусь, Казахстан).
6. Країни, що розвиваються.

Інституційна складова інноваційного середовища

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ № 583/2011

Про Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами України

Установити, що Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами України є правонаступником Державного агентства України з управління національними проектами та Державного агентства України з інвестицій та розвитку.

Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 30 грудня 2005 року № 1873 «Про утворення Державного агентства України з інвестицій та інновацій».

12. травня 2011 року

Основними завданнями Держінвестпроекту України є:

- 1) реалізація державної політики у сфері інвестиційної діяльності та управління національними проектами;
- 2) здійснення управління національними проектами;
- 3) здійснення заходів, спрямованих на поліпшення інвестиційного іміджу України, та підтримка інвестиційного розвитку регіонів України.

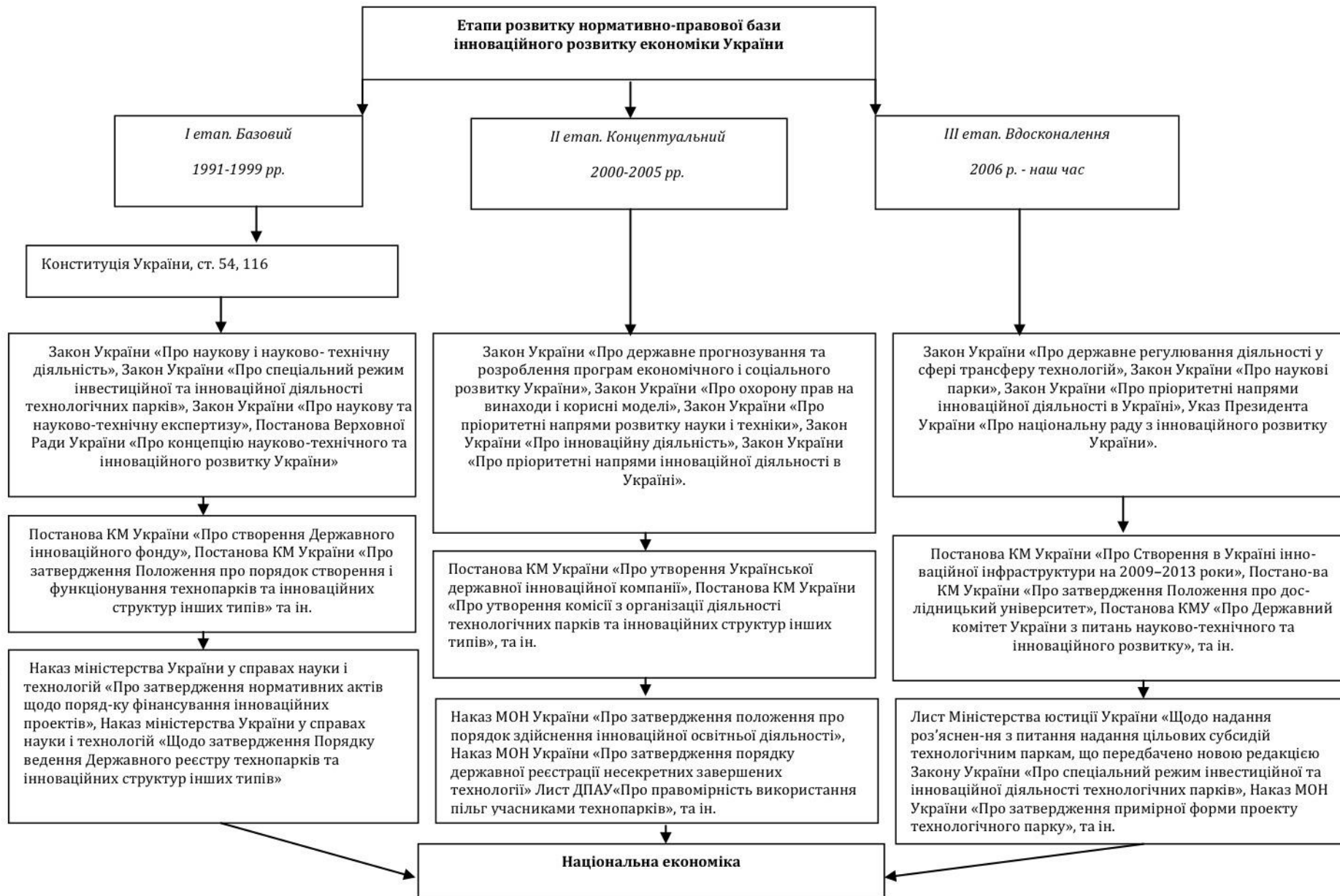

Рис. 1. Етапи розвитку нормативно-правової бази інноваційного розвитку економіки України, за ієрархічним напрямом

Нормативна база інноваційного розвитку економіки України*

Закони України:

- Про інвестиційну діяльність (№1560-ХІІ від 18.09.1991)
- Про наукову і науково-технічну діяльність (№1977-ХІІ від 13.12.1991)
- Про наукову і науково-технічну експертизу (№51/95-ВР від 10.02.1995)
- Про спеціальну економічну зону «Яворів» (№402- ХІV від 15.01.1999)
- Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків (№991-ХІV від 16.07.1999)
- Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки (№2623-ІІІ від 11.07.2001)
- Про інноваційну діяльність (№40-ІV від 04.07.2002)
- Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні (№433-ІV від 16.01.2003)
- Про загальнодержавну комплексну програму розвитку високих технологій (№1676-ІV від 09.04.2004)
- Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій (№143-V від 14.09.2006)
- Про науковий парк «Київська політехніка» (№523-V від 22.12.2006)
- Про наукові парки (№1563- VI від 25.06.2009)

Постанова Верховної Ради України

Концепція науково-технологічного та інноваційного розвитку України (№916-ХІV від 13.07.1999)

Указ Президента України

Стратегія економічного та соціального розвитку України "Шляхом європейської інтеграції" на 2004 –

2015 роки (№493/2004 від 28.04.2004)

Розпорядження Кабінету Міністрів України

Про схвалення Концепції розвитку національної інноваційної системи (№680-р від 17.06.2009)

... інші підзаконні акти органів влади ...

Технопарк – науково-виробничий територіальний комплекс, головне завдання якого полягає у формуванні максимально сприятливого середовища для розвитку малих і середніх наукомістких інноваційних фірм. В структурі технопарків представлені такі центри: інноваційно-технологічний, навчальний, консультаційний, інформаційний, маркетинговий, юридичний, фінансовий, економічний, промислова зона.

Створення технопарків має за мету комерціалізацію науково-технічної діяльності, більш швидке просування наукових досягнень в матеріальну сферу. Крім того, в умовах кризової ситуації вузівської науки в Україні створення технопарків дозволить забезпечити науковців творчою роботою, що достатньо високо оплачується.

Базова схема засновників технопарку

Етапи розвитку технопарків в Україні:

- 1) період становлення й формування законодавчої бази їх функціонування (1997 – 1999 рр.);
- 2) період піднесення (2000 – 2005 рр.);
- 3) період занепаду, який розпочався з 2006 р. й зараз триває.

Відповідно до Закону України „Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків”, в Україні діє 16 технопарків:

1. „Напівпровідникові технології і матеріали, оптоелектроніка та сенсорна техніка” (м. Київ);
2. „Інститут електрозварювання імені Є.О. Патона” (м. Київ);
3. „Інститут монокристалів” (м. Харків);
4. „Вуглемаш” (м. Донецьк);
5. „Інститут технічної теплофізики” (м. Київ);
6. „Київська політехніка” (м. Київ);
7. „Інтелектуальні інформаційні технології” (м. Київ);
8. „Укрінфотех” (м. Київ);
9. „Агротехнопарк” (м. Київ);
10. „Еко-Україна (м. Донецьк);
11. „Наукові і навчальні прилади” (м. Суми);
12. „Текстиль” (м. Херсон);
13. „Ресурси Донбасу” (м. Донецьк);
14. „Український мікробіологічний центр синтезу та новітніх технологій” (УМБІЦЕНТ) (м. Одеса);
15. „Яворів” (Львівська область);
16. „Машинобудівні технології” (м. Дніпропетровськ).

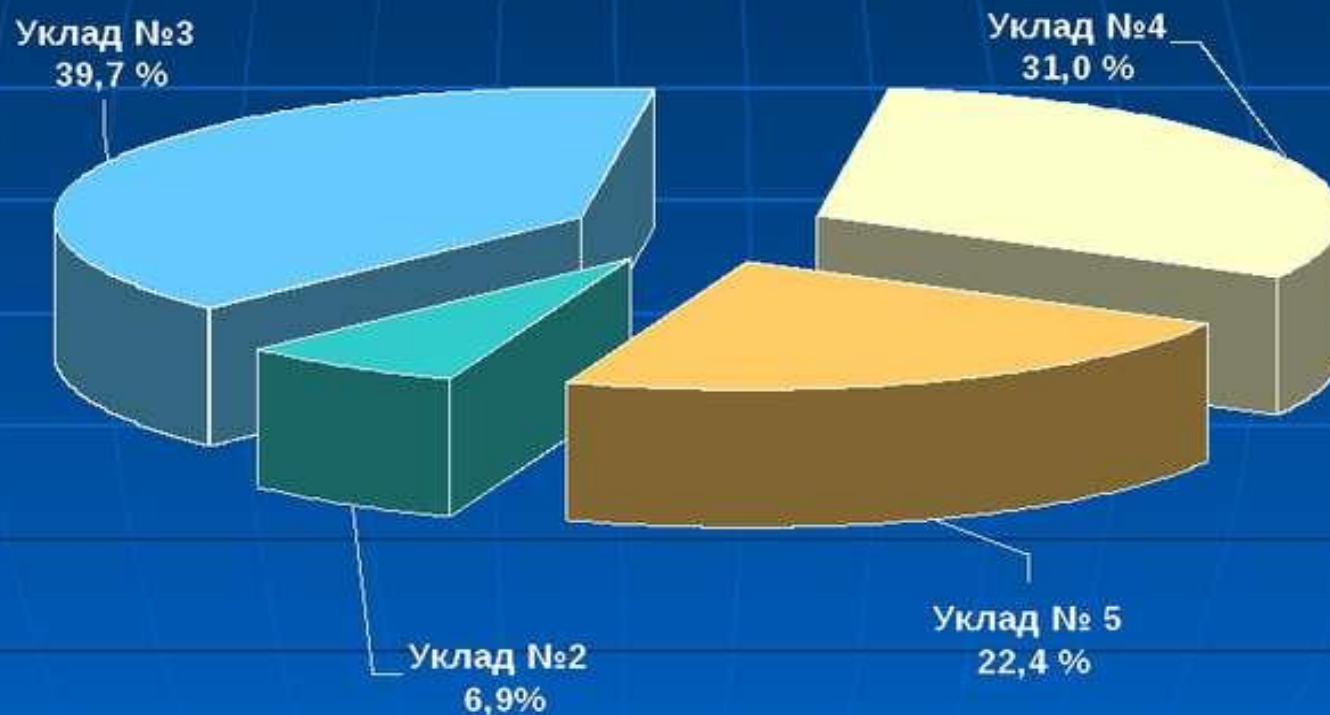
Спеціальний режим інноваційної діяльності технопарків

Несприятливі фактори створення мережі українських технопарків :

- обмежений попит на інноваційні пропозиції всередині країни;
- низька платоспроможність вітчизняних споживачів нової техніки;
- обмежені можливості фінансування інноваційної діяльності з державного бюджету;
- відсутність зацікавленості фінансових і банківсько-кредитних систем у підтримці інноваційних проектів;
- наявність конкуренції на внутрішніх ринках з боку західних фірм розробників технологій, виробників і постачальників матеріалів, устаткування й технологій у цілому;
- прагнення західних замовників без скільки-небудь істотних інвестицій комерціалізувати в своїх інтересах наявний в Україні науковий потенціал, в першу чергу з технологій подвійного призначення;
- політична нестабільність в країні.

Розподіл інноваційних та інвестиційних проектів Технопарків за Технологічними укладами

ВИСНОВКИ

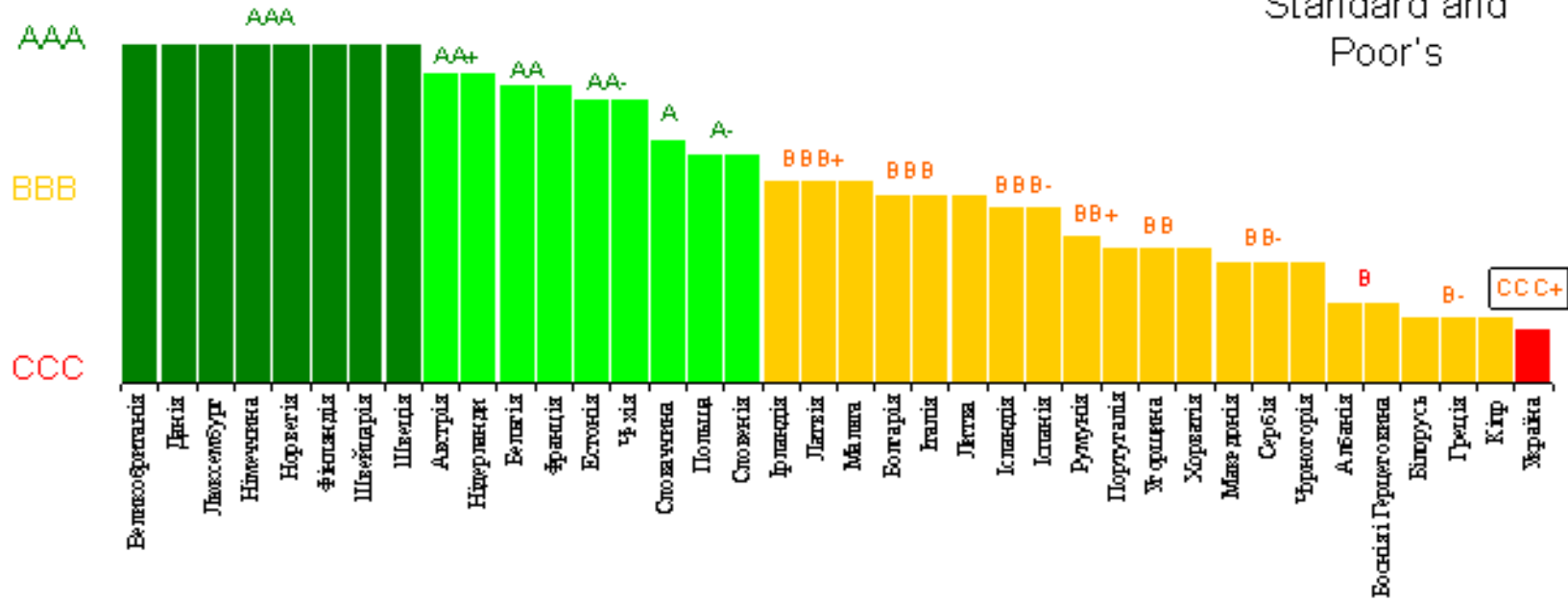
За підсумками діяльності упродовж останніх 13 – 15 рр. українські технопарки забезпечили позитивне сальдо бюджетного балансу і балансу зовнішньоекономічної діяльності. Разом із тим, досвід технопарків в Україні доводить, що їх функціонування пов'язане з цілою низкою проблем:

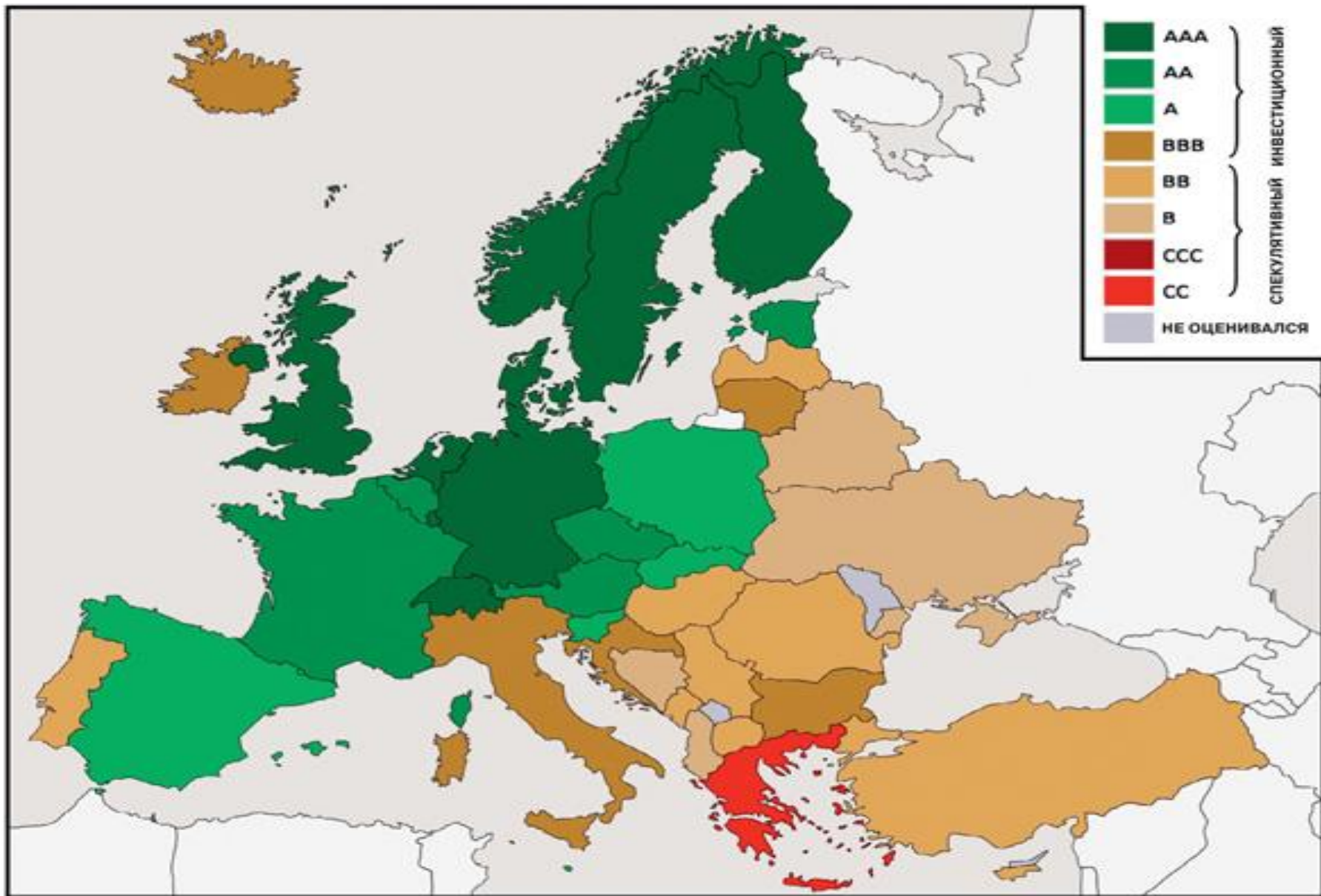
- понад 99 % реалізації інноваційної продукції припадає на три технопарки, створені на базі провідних наукових організацій Національної академії наук України – Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона, Інституту монокристалів і Інституту фізики напівпровідників ім. В.Є. Лошкарьова;
- недосконалість правової бази інноваційної діяльності на сьогодні посилює практика призупинення окремих статей чинних законів законодавчими або підзаконними актами(статтями 21 і 22 Закону України „Про інноваційну діяльність” передбачалося стимулювання інноваційної діяльності шляхом встановлення податкових пільг, проте чинність цих статей була у 2005 р. – повністю скасована.

Порівняльні значення кредитних рейтингів різних агентств

	S&P	Fitch	Moody's
Мінімум ризику, виключно висока надійність вкладень	AAA	AAA	Aaa
Дуже гарна здатність виконувати зобов'язання	AA	AA	Aa
Досить висока надійність, проте країна більш вразлива до зовнішнього негативу	A	A	A
Досить висока надійність, проте чутливість до несприятливого впливу світової економіки ще вища	BBB	BBB	Baa
Стан економіки непоганий, проте будь-які зміни можуть зіграти злий жарт	BB	BB	Ba
Поки що країна може виконувати свої зобов'язання, проте існує досить велика загроза погіршення ситуації	B	B	B
Високі кредитні ризики, проте якщо все буде добре, то економіка зможе впоратися з боргами	CCC	CCC	Ca
Дуже висока схильність до кредитних ризиків	CC	CC	Ca
Платежі за кредитами проводяться, проте порушено процедуру банкрутства	C	C	C
Дефолт за фінансовими зобов'язаннями	D	D	

Standard and Poor's

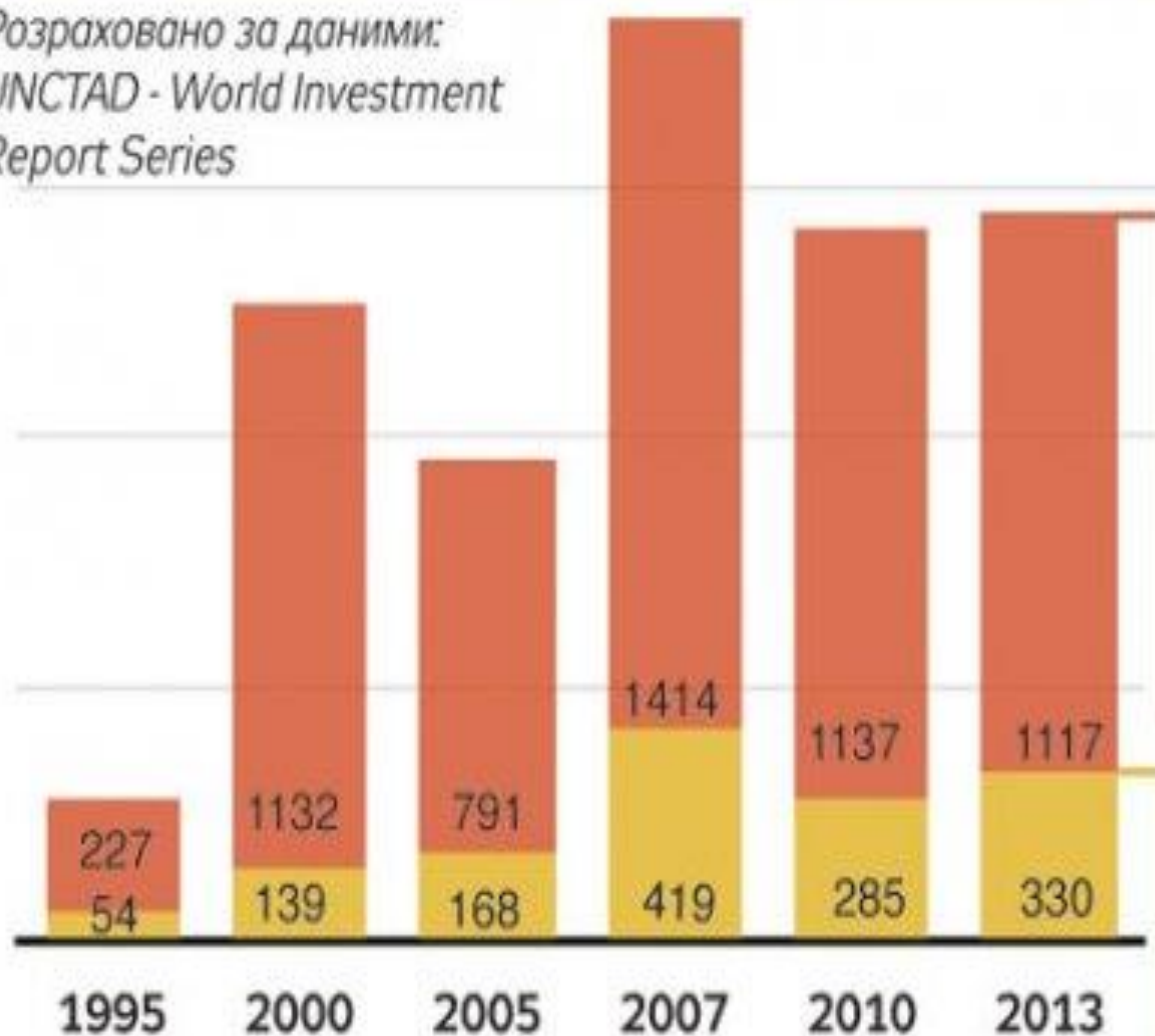

13/01/2012

Source : S&P (<http://www.standardandpoors.com/home/en/eu>)

Рис. 1. Обсяг і структура залучених прямих іноземних інвестицій у світі, млрд. дол. США

Розраховано за даними:
UNCTAD - World Investment
Report Series

ТОП-20

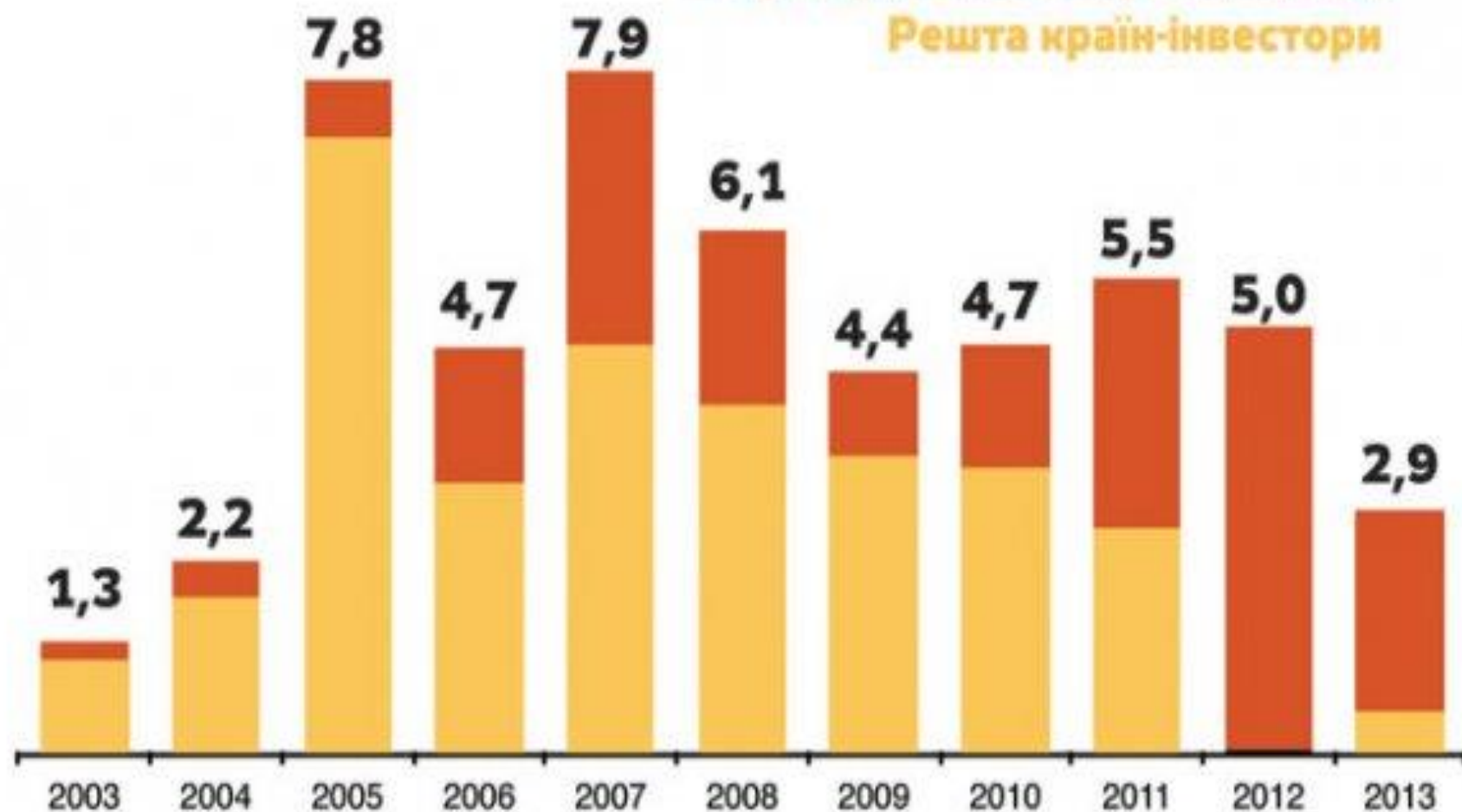
країн світу -
одержувачів
інвестицій

Решта 183 країни,

- 33 країни з рейтингом А-ААА
- 73 країни з рейтингом В-ВВВ

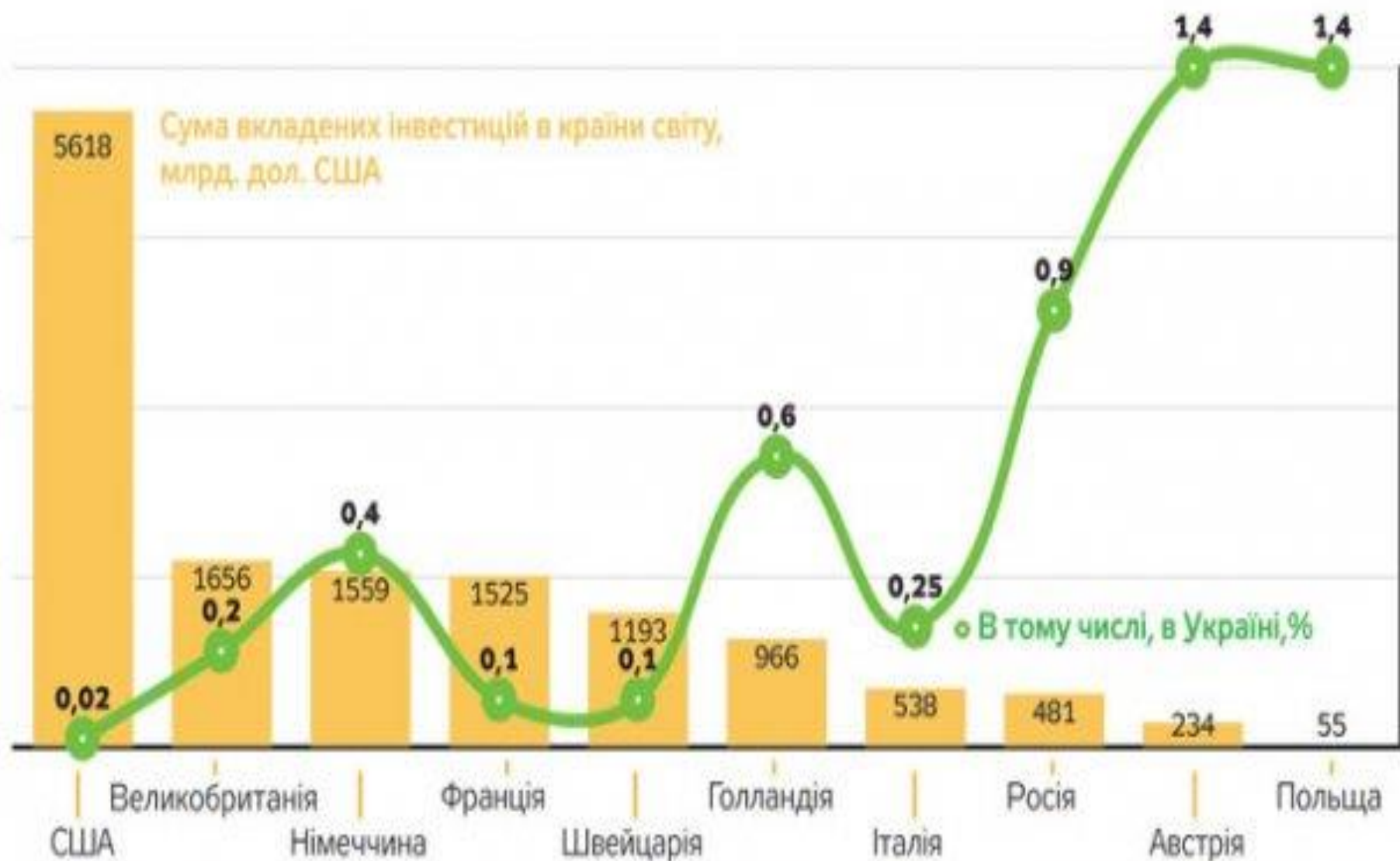
Рис. 2. Обсяги та структура прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в Україні, млрд. дол. США

Кіпр і Британські Віргінські о-ви
Решта країн-інвестори

Розраховано за даними Держслужби статистики України

Рис. 3. Обсяги вкладених прямих інвестицій за кордон, накопичувально за 1990-2013 рр.

Перспективи отримання іноземних інвестицій Україною

Перша. У США починається "золота десятирічка". Завдяки дешевому сланцевому газу в країні знову стає вигідно відкривати виробництва і складальні цехи. Інвестори-виробничники і складальники вже повертаються у США, насамперед у південні штати, де, з одного боку, розташовані основні поклади сланцю, з іншого — недорога робоча сила мексиканських мігрантів. Це сприятиме зростанню прямих інвестицій в Америку — до 300–400 млрд дол. на рік.

Друга. У Китаї прогнозують істотні зміни в економіці — влада планує перейти від її кількісного зростання до якісного. Завдяки цьому країна і в наступному десятилітті одержуватиме по 100–150 млрд дол. інвестицій на рік. Ще близько 100 млрд й надалі щорічно одержуватиме Гонконг.

Третя. У ЄС запускають програму з поліпшення власного інвестиційного клімату. Для цього створюється Фонд стратегічних інвестицій, у який вкладуть 16 млрд євро держкоштів, ще 5 млрд дасть Європейський інвестиційний банк. Голова Єврокомісії Ж.-К.Юнкер сподівається, що вже протягом трьох років буде залучено майже 400 млрд дол. прямих інвестицій.

Рис. 4. Ключові країни-донори іноземного капіталу в Україну, сумарно за 2008-2013 рр., млрд. дол. США

* Експертні розрахунки, що включають самостійні перевезення переказів, їх передачу через інших мігрантів, торгових агентів та водіїв транспортних засобів, за допомогою платіжних карт, чеків, інтернет-систем грошових переказів, а також у формі матеріальних цінностей.

Розраховано за даними Держслужби статистики України і НБУ

Механізми збільшення переказів в Україну

По-перше, інвестиційні програми, проекти й заходи мають бути переписані і запроваджуватися з урахуванням інтересів і потреб мігрантів, інших учасників ринку грошових переказів.

По-друге, особливу увагу цьому сегменту населення мають приділяти шляхом створення підрозділів, які вивчають можливості та потреби учасників ринку грошових переказів. У Тернопільську область за 23 роки залучено лише 60 млн дол прямих інвестицій. Водночас тільки у 2013 р. через банки в область надійшло близько 600 млн дол. переказів.

По-третє, особливу увагу і ставлення до мігрантів мають почати приділяти посольства України за кордоном. Їм слід стати активними інформаційними посередниками в просуванні особливої політики влади та фінансово-банківського сектора (якщо її запровадять) стосовно мігрантів і діаспори.

Конкурентоспроможність національної економіки як основний показник розвитку країни

Сьогодні приріст валового продукту економічно розвинених країн на 75 – 80 % визначається інноваційними чинниками

Населення

4,5 млн.

5,2 млн.

~ 46 млн.

ВВП

Сінгапур

Фінляндія

Україна

ВВП таких країн як Республіка Сінгапур та Фінляндія (кожної окремо!) вдвічі перевищує ВВП України. Населення України в 10 разів більше, ніж у згаданих країнах

Рейтинг конкурентної економіки Всесвітнього економічного форуму.
Україна: 2006-2007 роки – 69 місце; 2008-20010 роки – 73 місце!

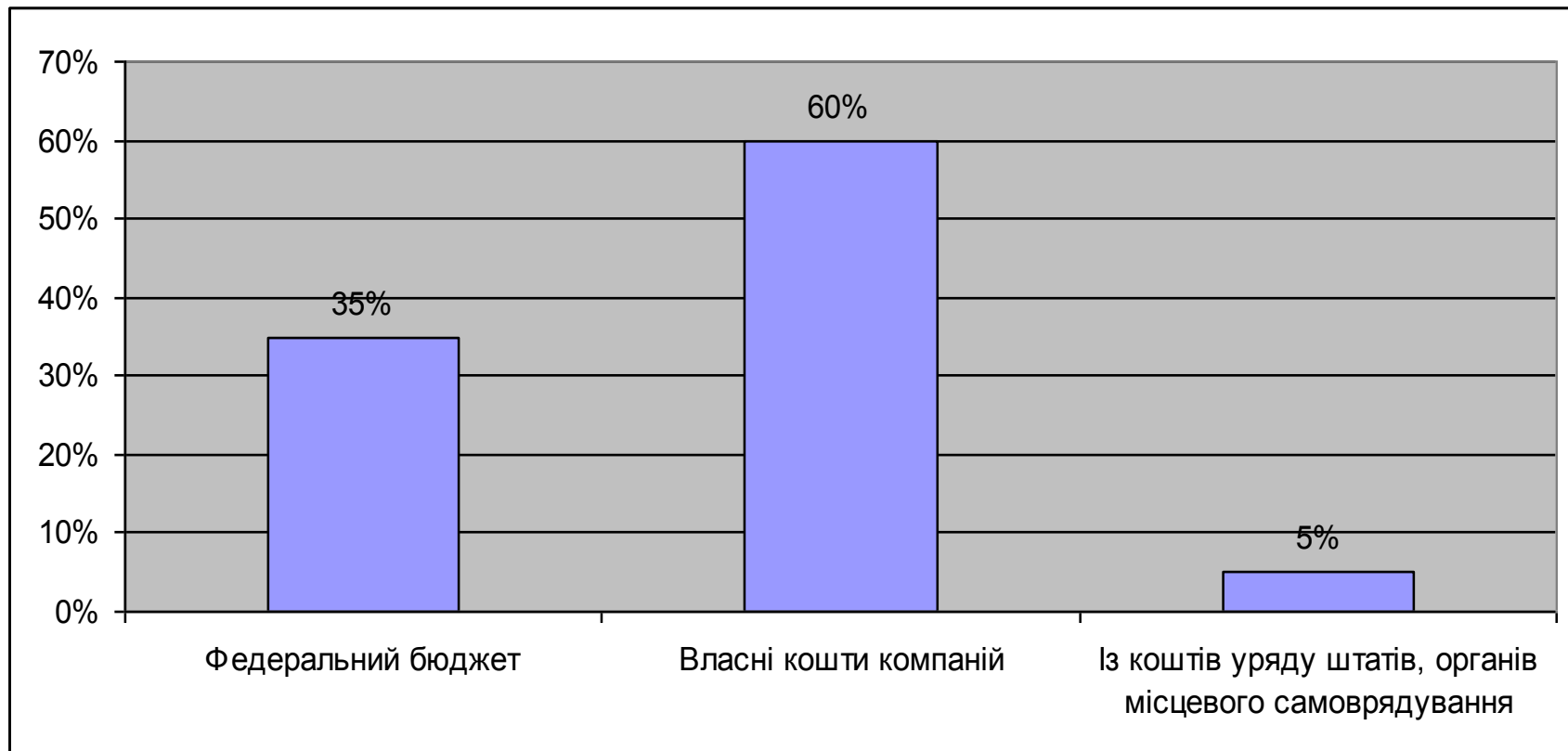
Ситуація з інноваціями в Україні

Слабке залучення інновацій в Україні відображене в дуже низькому рейтингу України за міжнародними критеріями оцінки конкурентоспроможності. Згідно глобального індексу конкурентоспроможності ми перебуваємо на 82 місці зі 142 країн, згідно індексу розвитку технології на 83, за індексом використання інформаційних і комунікативних технологій—на 79, а щодо інноваційних здібностей—на 39 місці. І саме інноваційні здібності роблять Україну потенційним партнером для інших країн.

США

- **Витрати на НДДКР у відсотках до ВВП становлять - 2,6 -2,8%.**
- **Щорічний приріст державних витрат у науково-дослідній сфері в США - близько 10%.**
- **Фінансові ресурси надходять як від держави, так і приватних фірм і організацій.**

Фінансування розробок і нововведень у США

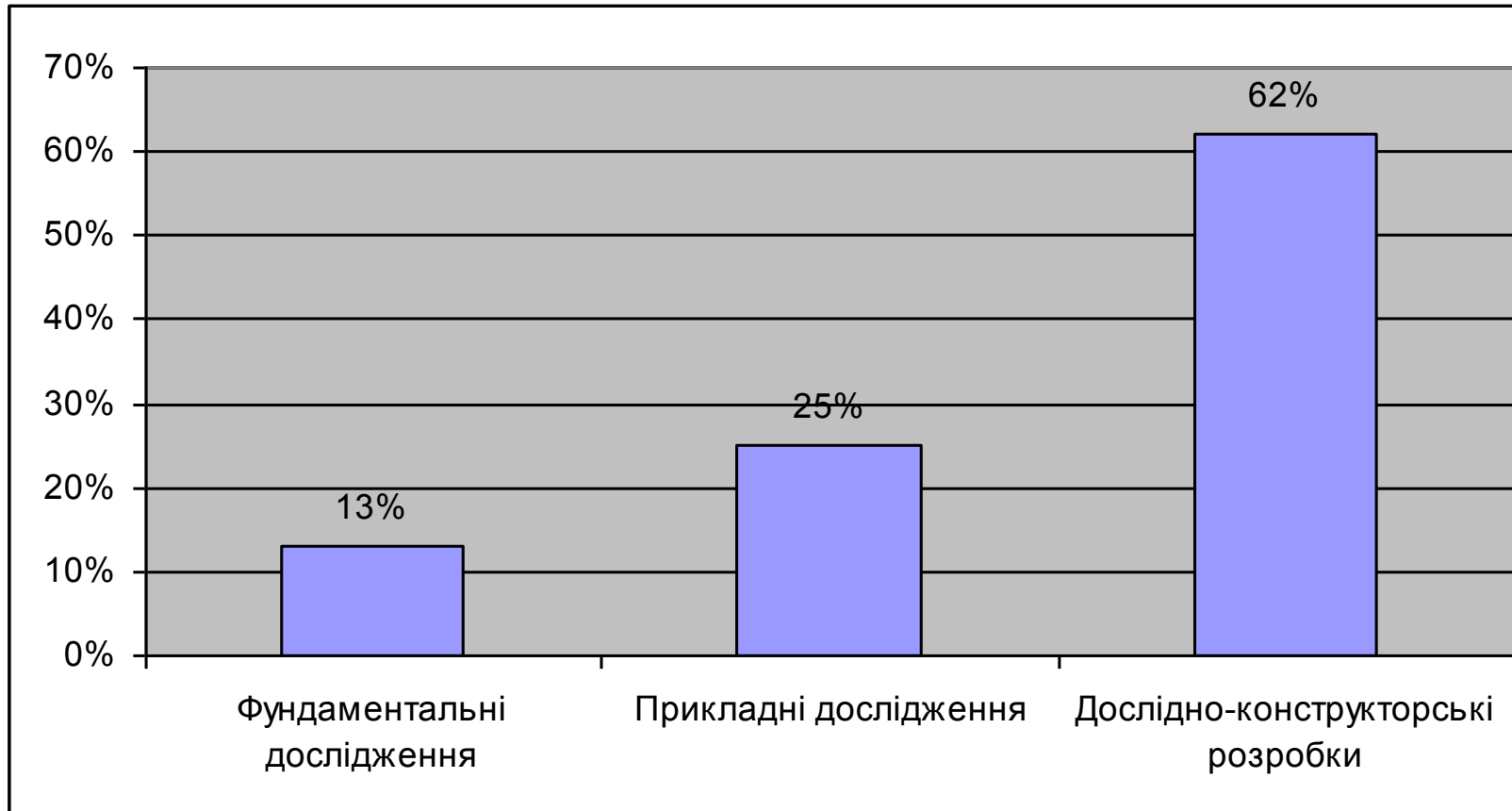
Комерціалізацію результатів НДДКР

- регулюють понад 20 законів і указів президента США, що забезпечують баланс інтересів приватних компаній - споживачів НДДКР, університетів і держави як основного інвестора НДДКР.

Японія

- 1. Витрати на НДДКР у відсотках до ВВП становлять до 3,0%.**
- 2. Частка приватних інвестицій в інновації - 80%.**
- 3. Інші 20% фінансує уряд Японії.**

Структура інноваційної діяльності Японії

Державна інноваційна політика Японії

- фінансування приватних компаній, що займаються НДДКР, з наступним чи одночасним наданням державного держзамовлення;
- пільгове оподаткування або звільнення від податків в області перспективних НДДКР;
- державні дотації великим промисловим компаніям для закупівлі ліцензій на використання ноу-хау;
- пільгове кредитування перспективних НДДКР;
- націоналізація окремих галузей промисловості з подальшою передачею їх у приватне володіння після досягнення ними прибутковості та фінансової стійкості (всі витрати відносяться на рахунок держави);
- захист японського виробника від конкуренції;
- створення умов для отримання нових технологій з інших країн;
- імпорт капіталу в японську промисловість, що знаходиться на території Японії, а не за її межами;
- залучення позабюджетних джерел фінансування НДДКР;
- узгодження державної інвестиційної програми з інтересами національної промисловості.

В Україні є три рівня технологічної переваги:

- Космічна, ядерна техніка
- Технологічний напрямок, в якому Україна має розробки світового рівня, наприклад нові металеві і неметалеві матеріали, зварювання і інші.
- Окремі технології мають світовий рівень, але які відносяться до галузі, за якою Україна відстає від світового рівня (літакобудування).

Пріоритетні напрямки розвитку науки, технологій і техніки в Україні

- **Індустрія наносистем та матеріалів**
- **Інформаційно-телекомунікаційні системи**
- **Перспективні озброєння, військова та спеціальна техніка**
- **Рациональне природокористування**
- **Транспортні, авіаційні і космічні системи**
- **Енергетика та енергозбереження**

Реалізація інноваційної політики дозволить:

Показники:

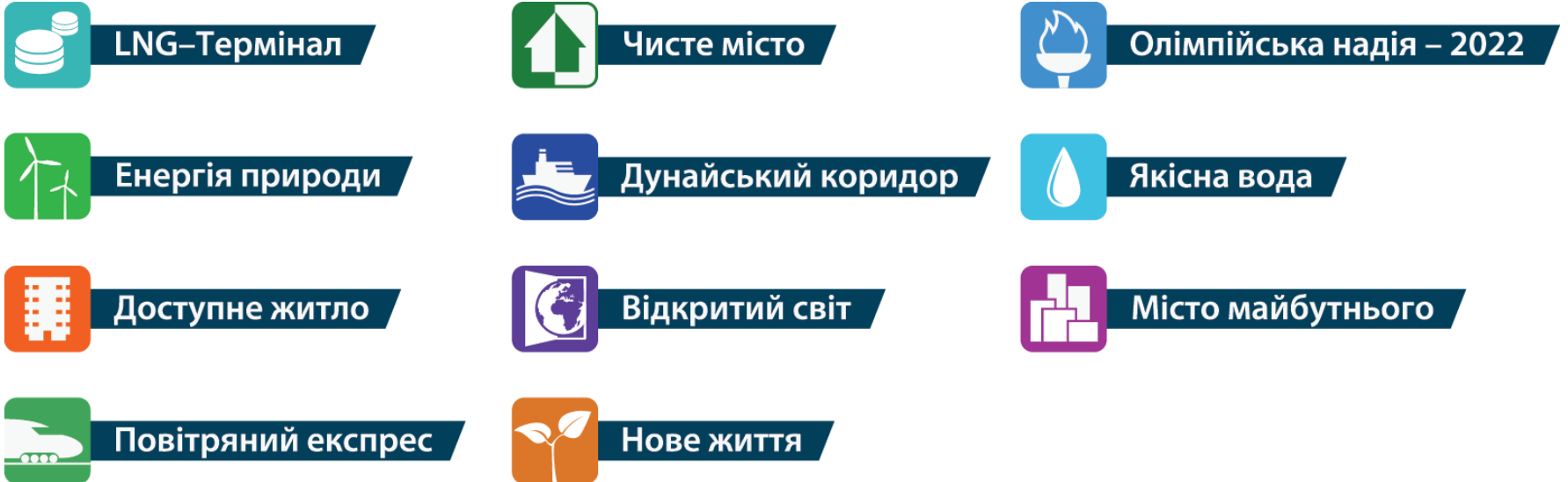
- частка підприємств, що здійснюють технологічні інновації - 40-50% у 2020 році (2012 р. - 12,5%);
- питома вага інноваційної продукції в загальному обсязі промислової продукції - до 25-35% в 2020 році (2012 р. - 6,5%);
- внутрішні витрати на дослідження і розробки - 2,5-3,0% ВВП в 2020 році (2012 р. - 0,7%), з них за рахунок приватного сектора більше половини

«Національні проекти»

- це практична основа для здійснення економічних реформ в країні. Проекти мають обмежений термін реалізації (не більше 4 років), обсяг та не залежать від форм власності. Понад 80% коштів для «Національних проектів», навіть враховуючи їх соціальну складову, будуть залучені з ринку.

Національні проекти

LNG-Термінал

- «LNGТермінал» - будівництво на чорноморському узбережжі України терміналу з прийому 10 млрд.куб зрідженого газу.
- 1 липня 2011 р. проведено публічну презентацію Національного проекту «LNG-термінал»
- Визначено переможця тендеру на розробку ТЕО (іспанська компанія «SOCOIN»). Ціна пропозиції компанії переможця становить 285,000 тис. євро.
- Заплановано підписання протоколу про співробітництво у рамках реалізації Національного проекту «LNG-термінал» між державною нафтовою компанією Азербайджану «СОКАР» та Держінвестпроектотом

Доступне житло

- Розроблено ТЕО Державним підприємством «Український державний науково-дослідний і проектний інститут цивільного сільського будівництва»
- Визначені перші вісім областей (Київська, Сумська, Львівська, Харківська, Вінницька, Тернопільська та Одеська) в яких будуватиметься доступне житло
- 23 листопада 2011 р. Кабінетом Міністрів України затверджено попереднє ТЕО Національного проекту «Доступне житло»
- Спільно з Мінрегіоном опрацьовується питання подальшої реалізації проекту

- **Визначено 10 міст України для впровадження пілотних проектів – Київ, Львів, Одеса, Харків, Тернопіль, Чернівці, Хмельницький, Кіровоград, Дніпропетровськ та Суми**
- **Оголошено тендер на розробку ТЕО. Компанії, що взяли участь у тендері: «Укргенпроект», «Комфорт-сервіс», «Інститут УкркомунНДІпроект» та «Атлас ВордБілдінгСистемс»**

Якісна вода

- **Передбачається впровадження в регіонах Півдня, Сходу та Центру України, де найбільш гостро стоїть питання забезпечення населення якісною питною водою**
- **Здійснено аналіз базових технологій, проводиться моніторинг стану виконання забезпечення питною водою різних регіонів України, відпрацьовуються можливі моделі вирішення цього питання в Луганській області**

Відкритий світ

- 23 листопада 2011 р. Кабінетом Міністрів України затверджено попереднє ТЕО Національного проекту «Відкритий світ».
- Спільно з Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України визначено перші школи для реалізації пілотного проекту
- «Відкритий світ» – створення інформаційно-комунікаційної (4G) освітньої мережі національного рівня.
- Термін реалізації: 4 роки. Загальний обсяг фінансування: Орієнтовно 5 млрд. грн.

Місто майбутнього

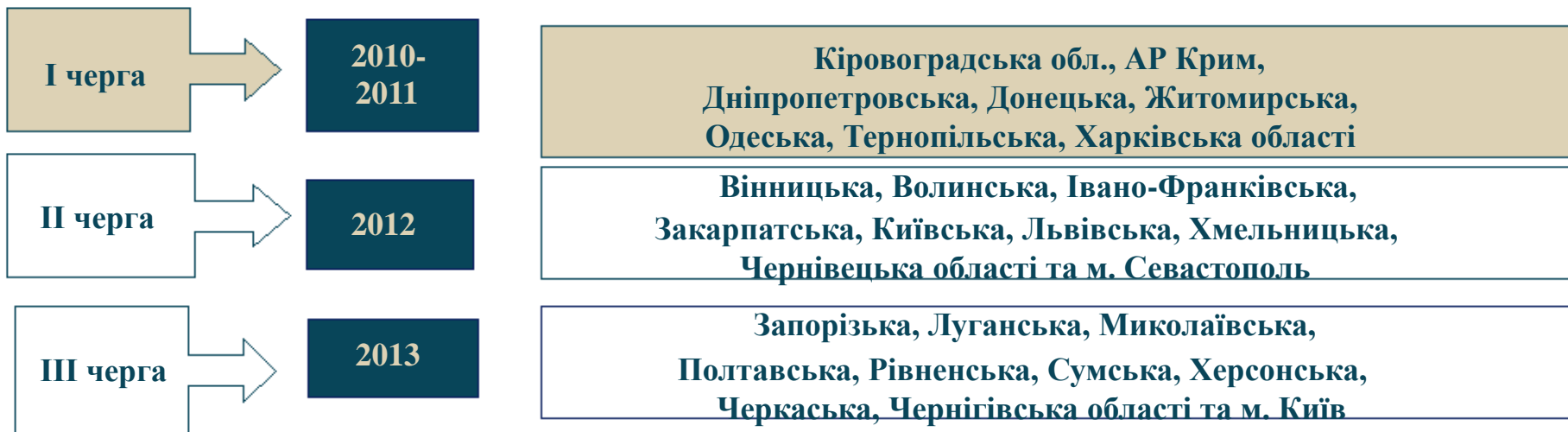
- Проводиться активна робота по розробці стратегічного плану Києва на період до 2025 року. Триває підготовка бізнес-проектів, спрямованих на залучення інвестицій в розвиток столиці. Особлива увага приділяється національним проектам «Доступне житло» та «Чисте місто»
- 26 травня 2011 р. відбулася презентація стратегії розвитку м. Київ до 2025 року за участі Президента України.
- Міжвдомчою робочою групою визначено складові національного проекту: КИЇВ - СІТІ (створення центру ділової активності в столиці), ІнтерМедікалЕкоСіті та Технополіс «П'ятихатки»

Організація впровадження Національного проекту «**Нове ЖИТТЯ**»

МЕТА ПРОЕКТУ:

Забезпечення населення доступною висококваліфікованою медичною допомогою, комфортними умовами народження та виходжування дітей шляхом створення мережі регіональних перинатальних центрів

Проект «Нове життя» передбачає створення **27** регіональних перинатальних центрів протягом 2010-2013 років

Очікувані результати Нацпроекту

Маємо.....

Очікувані результати Нацпроекту

Прагнемо

Що вже зроблено:

За 3 роки в рамках реалізації Національного проекту «Нове життя» перинатальні центри вже відкрито в 14 областях України: Кіровоградській (31.01.12), Київській (1-й – 10.02.12), Харківській (02.03.12), Донецький (14.05.12), Дніпропетровській (21.06.12), Житомирській (05.07.12 АР Крим (11.12.12), Полтавській (27.12.12), Рівненській (26.02.13), Хмельницькій (23.05.13), Луганській.
За цей період в центрах народилося понад 30 тисяч дітей.

Дунайський коридор

- Розробляється проект Концепції для «пілотної ініціативи» України у рамках імплементації національного проекту «Розвиток Дунайського коридору» до Стратегії ЄС по Дунайському коридору та Транспортній стратегії.
- Готується ТЗ для підготовки попереднього ТЕО національного проекту з урахуванням будівництва нової автомобільної дороги Одеса – Рені протяжністю 261 км на засадах концесії
- Міжвідомчою робочою групою визначено складові проекту: будівництво автодороги Одеса - Рені та будівництво Гирлового порту

Олімпійська надія – 2022

- **Загальний термін реалізації - близько 7 років, для цього передбачається залучити близько 11 млрд гривень**
- **Визначено ймовірні місця для проведення змагань та створення/реконструкції спортивної інфраструктури – насамперед Закарпатська, а також Львівська та Івано-Франківська області**
- **Проводяться попередні фінансово-економічні розрахунки, опрацьовуються фінансові моделі та механізми залучення інвестиційних ресурсів**
- **Міжвідомчою робочою групою визначено перші складові проекту: Львів - олімпійське місто, база з олімпійської підготовки - Тисовець**

Енергія природи

- «Енергія природи» - будівництво вітрових та сонячних електростанцій.
- Національний проект «Енергія природи» передбачає створення «чистого» джерела енергії – вітру і сонця у плановому обсязі 2000 МгВт встановленої потужності, що є аналогом енергії, отриманої від 2 млрд.куб. імпортного газу.
- В рамках реалізації Національного проекту «Енергія природи» введені в дію дві сонячні станції в Криму та запущено першу чергу вітропарку «Новоазовський»
- 2011 р. відбулася публічна презентація Національного проекту «Енергія природи», де оголошено про конкурсний відбір складових національного проекту
- Міжвідомчою робочою групою визначено складові національного проекту такі як: Енергія біомаси, Теплий дім, Екосвітло

Повітряний експрес

- У рамках Національного пріоритету «Нова інфраструктура» поки передбачена реалізація лише одного проекту – «Повітряний експрес» - створення швидкісного залізничного сполучення між Києвом та аеропортом Бориспіль
- 18 квітня 2011 р. у Пекіні між Державним агентством з інвестицій та управління національними проектами та Експортно-імпортним Банком Китаю підписано договір про реалізацію національного проекту «Повітряний експрес»
- Між ДП «Дирекція з будівництва і управління національного проекту «Повітряний експрес» та інших інфраструктурних об'єктів Київській області» та Китайською національною машинобудівною інженерною корпорацією підписано фінальну угоду щодо реалізації проекту
- 8 грудня 2011 р. планується закладення першого каменю будівництва швидкісного пасажирського сполучення між столицею та міжнародним аеропортом «Бориспіль»

Поточний стан

№ п/п	Назва проекту	Організаційно-підготовчий етап							Етап реалізації	Етап експлуатації
		Аналіз пропозицій	Визначення керівників проєктів	Створення державного підприємства	Аналіз активів/інфраструктури	Пошук інвесторів	Визначення складових проєкту	Оголошення конкурсу на розроблення ТЕО	Розроблення ТЕО	Будівництво об'єктів
Пріоритет «Нова енергія»										
1	 LNG-Термінал									
2	 Енергія природи									
Пріоритет «Нова якість життя»										
3	 Доступне житло									
4	 Чисте місто									
5	 Відкритий світ									
6	 Нове життя									
7	 Якісна вода									
8	 Місто майбутнього									
Пріоритет «Нова інфраструктура»										
9	 Повітряний експрес									
10	 Дунайський коридор									
Пріоритет «Олімпійська надія -2022»										
11	 Олімпійська надія – 2022									

Нові проекти

Індустріальні парки України

Створення 10-ти пілотних індустріальних майданчиків в різних регіонах України

Нове скотарство

Будівництво в регіонах України сучасних високотехнологічних промислових тваринницьких комплексів ВРХ з виробництва молока та м'яса орієнтовною потужністю 2,25 тис. тонн молока, 80 тис. тонн яловичини та 600 тис. тонн свинини на рік

Зерно України

Зростання внутрішнього валового продукту держави шляхом збільшення виробництва зерна до 80 млн. тонн.
Модернізація галузі зерновиробництва та нарощування її експортного потенціалу.
Підвищення конкурентоспроможності сільського господарства.

Зелені ринки

Створення національної мережі збуту сільськогосподарської продукції та електронної продуктової біржі

Концепція

Bionic Hill — це перший інноваційний парк в Україні, що створюється за концепцією «Живи-Працюй-Навчайся-Відпочивай». Проект передбачає формування умов для розвитку високотехнологічного та наукомісткого бізнесу в Україні у галузях інформаційно-комунікаційних технологій, фармацевтики та біотехнологій, енергоефективності та енергозбереження. Очікуваний обсяг інвестицій у проект складає близько 800 мільйонів доларів США.

Пріоритетними галузевими напрямками інноваційного парку є інформаційні та комунікаційні технології, біотехнології та фармацевтика, енергозбереження та енергоефективність. Проект передбачає розміщення на території парку представництв українських та міжнародних компаній, проектних команд, науково-дослідних та конструкторських центрів,

Локація

Інноваційний парк BIONIC Hill розташовується на ділянці загальною площею 147 га у зеленій зоні Святошинського району м. Києва.

Інфраструктура

BIONIC Hill передбачає ефективне поєднання бізнесової, освітньої, дослідницької, виробничої, а також соціальної та рекреаційної інфраструктури для близько 35 000 фахівців та 12 000 жителів інноваційного містечка.

Ділова інфраструктура об'єкту передбачає створення бізнес-центрів (330 тис. кв. м), сучасного навчально-дослідницького центру (10 тис. кв. м), в якому розміститься [BIONIC University](#), високотехнологічної виробничої зони, готелю (на 160 номерів) та конференц-центру (на 800 місць). У парку передбачено розміщення венчурних фондів, банківських відділень, юридичних та бухгалтерських фірм, патентних бюро тощо. Планується створення повномасштабної соціальної інфраструктури (загалом 120 тис. кв. м): дитячі садочки, школа, поліклініка, ресторани, магазини, спортивно-оздоровчі центри, гуртожиток. Окрім того, для співробітників компаній-резидентів і членів їхніх сімей планується будівництво високоякісного житла (450 тис. кв. м).

Історія розвитку проекту

Проект BIONIC Hill був ініційований у 2011 році компанією [UDP](#) – одним з лідерів девелоперського та інвестиційного ринку України, за підтримки Київської міської державної адміністрації.

Проект передбачає значні вигоди загальнонаціонального масштабу: буде створено до 35 000 робочих місць, виручка інноваційних компаній-резидентів парку складе близько \$ 900 млн. на рік, а обсяг експорту продукції з високою доданою вартістю перевищить \$ 600 млн. на рік

Будівництво

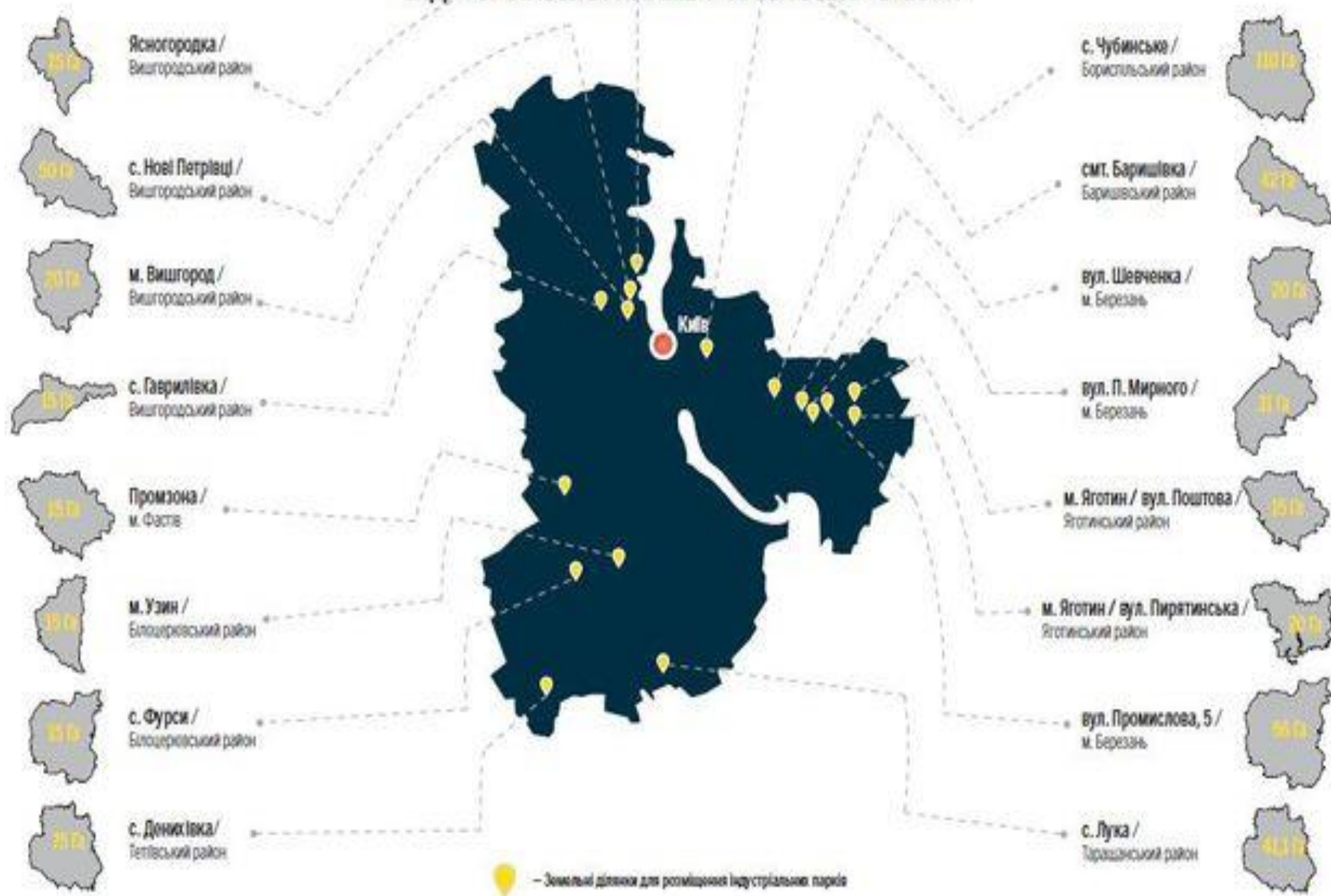
Будівництво парку розпочинається у 2 кварталі 2013 року. Введення в експлуатацію першої фази будівництва, що включає бізнес-центри, житлову нерухомість та ряд об'єктів соціальної інфраструктури, заплановано на 1 квартал 2015 року.

Повне завершення будівництва інноваційного парку BIONIC Hill очікується у 2020 році. В цілому планується побудувати понад 900 тис. кв. м об'єктів різного функціонального призначення.

Проблеми

- Нескоординованість дій центральних та місцевих органів виконавчої влади щодо реалізації Національних проектів
- Обмежене фінансування
- Складні процедури узгодження та прийняття управлінських рішень у державному секторі
- Недосконалість законодавства та відсутність закону «Про Національні проекти»

ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ДЛЯ РОЗМІЩЕННЯ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

ДЯКУЮ

ЗА УВАГУ!